Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8268
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

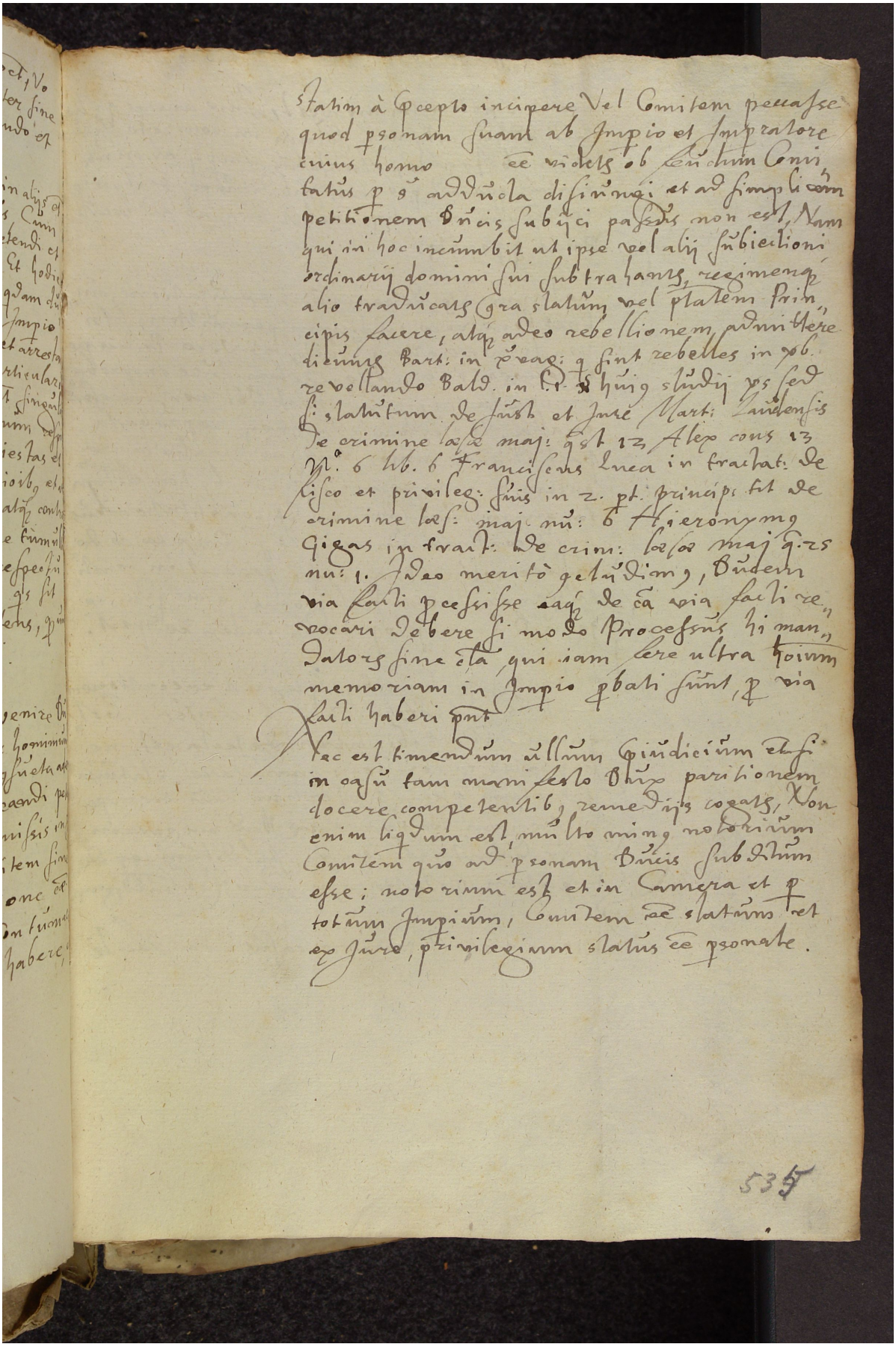

statim à ꝯcepto incipere vel comitem peccasse
quod ꝑsonam suam ab Impio et Imperatore
cuius homo ee videtꝛ ob ꝯtinuum Com
tatus ꝑ ꝯ addũcta diffinitiue et ad simplicem
petitionem Dñi sub̃ci patꝛis non est. Nam
qui in hoc incũmbit ut ipse vel alij sũbiectioni
ordinarij dominij sui subtrahant, regimenq;
alio trahũcant ꝯra statũm vel ꝓtatem Prin
cipis facere, atq; adeo rebellionem admittere
dicũntꝰ Bart: in ꝓem: q sint rebelles in pb.
rebellando Bald. in l. 1. ☞ hũj studij ꝙs sed
si statũtum de fũrt et furt Marti Laudensis
de crimine laes: maj: qst 12, Alex cons 13
N°. 6 lib. 6 Franciscus Luca in tractat: de
fisco et privileg: fis in 2. pt. principis tit de
crimine laes: maj: nũ: 6 Hieronymꝰ
Gigas in tract: de crim: laes maj: q: 25
nũ: 1. Ideo meritò getũdimꝰ, Vtendo
via facti ꝓcessisse aq; de ea via facti re
vocari debere si modo Processus hi man
datorꝫ fines eta, qui iam fere ultra hoium
memoriam in Impio ꝙbati sunt, ꝙ via
facti haberi ꝑnt

Nec est timendum ullum ꝯtrarium ei
in casu tam manifesto Dñm partionem
docere competentib; remedijs cogatꝫ, Non
enim liquum est, multo minꝰ notoriũm
Comitem quo ad ꝑsonam Dñis sub̃ditum
esse; notorium est et in Camera et ꝙ
totum Imperium, Comitem ee statũs et
ex Jure, ꝓvilegium statꝰ ee ꝑsonale.

535